

попитах една флорентинска врачка дали знае детски броилки, които да ѝ приличат на заклинания, тя моментално отговори:

„Понякога назоваваш имената на хората едно по едно, за да ги омагьосаш. А малките момиченца пеят една песничка, която много прилича на това“. След това тя запя една много приятна мелодия:

*„Ecco l'imbasciatore,
Col tra le vi la lera,
Ecco l'imbasciatrice,
Col tra la li ra la!
Cosa volete col tua la li la,
Col tra le li va la,
Voglio Giuseppina,
Col tra le li va le va.
Voglio la Cesarina,
Col tra le li ra le ra.
Voglio la Armida,
Voglio la Gesualda,
Voglio la Barbera,*

*Voglio la Bianca,
Voglio la Fortunata,
Voglio la Uliva,
Voglio la Filomena,
Voglio la Maddalena,
Voglio la Pia,
Voglio la Gemma,
Voglio la Ida,
Voglio la Lorenzina,
Voglio la Carolina,
Voglio la Annunciatina,
Voglio la Margo, “³²⁷ и т.н.*

Има едно нещо, което всички, отричащи тъждеството между броилките и заклинанията, не съзнават. Тези заклинания са на мода сред италианските селяни, както и сред циганите. Те се повтарят във всякакви случаи, за всяко заболяване, при най-незначителната загуба, за всяка нужда. Всяко дете ги е чувало и тяхната звучност и дори липсата на смисъл ги прави привлекателни. Те са точно това, което децата биха запомнили и припявали, а прибавянето им към игрите с „изгаряне“ е съвсем

³²⁷ „Ето го пратеника,
тра-ле-ви-ла-лера,
ето я пратеничката,
тра-ла-ли-ра-ла!
Какво ще желаете, тра-ла-ли-ла,
тра-ле-ли-ва-ла,
желая Джузепина, Чезарина, Армида, Джезуалда и т.н.“ (ит.) – б. пр.